

Oh, kako zapleteno, je rekla Tildy. Lahko bi bilo bolj preprosto. Me, ženske, raje o tem nič ne vemo.

Bolje je, res, nič misliti, ali mar ni res? se ji je pridružila tudi sestra. Zato pa tudi nič ne veste, razen, kdaj je treba jesti, je rekel profesor.

Hahahahaha! Rada jem, rada, imaš kaj proti, že večkrat sem pojedla svoje črne copate, angelce, pokrov. Tako je življenje.

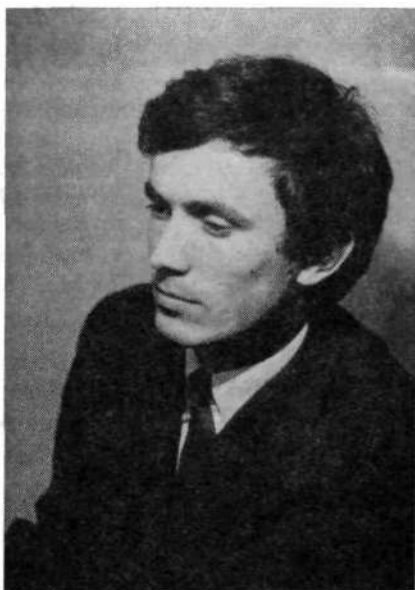
Saj imam prav, je rekel profesor Tujcu.

Še trtna uš ima prav, zakaj ne bi imela ona.

Ali ste za sprehod, gospod doktor?

Sem, je rekel Tujec. Vstala sta. Ženske so šle s sprašujočim pogledom za njima.

Tujca je spet prevzel hladen dotik: gospodinja! Spet se mu je bližala. Poskusil je videti smer, a smeri ni bilo, le ona je bila, ki se je čudno smehljala.

Tone
Kuntner

**Mrtva
zemlja**

TI HODIŠ

Ti hodiš,
koder nihče ne hodi,
po puščinah
in zaraščenih poteh
in živiš usodo dreves
kot drevo
in čuješ govorico ptic

kot ptica
in si kot pes,
ko zasluti nevihto.

Ti hodiš,
koder nihče ne hodi
in veš za mir
in nemir tega sveta
in hvališ radodarnost neba
in rodovitnost zemlje
in si bogat,

bogat kakor gospodar teh širnih polj
in te prazne hiše.

KAKO JE VSE
RAZCVETELO

Kako je vse razcvetelo,
kako je vse obogatelo
v teh dneh.
In kakšen mir je,
kakšen mir
vsenaokrog.

Kakšen mir
vsenaokrog —
in kakšen pekel
v moji hiši.

ČIGAVI SO
TI OTROCI

Čigavi so ti otroci,
rojeni v teh pisanih kočah,
prosti na teh zelenih travnikih,
bosi na teh belih cestah?

Čigavi so ti otroci?
Joj, kako lepe oči imajo,
joj, kako krvave noge.

UGREZAJO
SE HIŠE

Ugrezajo se hiše
v deželi vrb
in močvirskih ptic,
v deželi mlak
in kačjih pastirjev,

ugrezajo se domovi
tisočih otrok.

Tu ne pomagajo inženirji,
tu ne pomaga Marija.

JOJ, KAKO GRE ČAS
Joj, kako gre čas ...
Tu sem nazdravljajal
družini
in zemlji,
tu sem prodajal
živino
in les,
tu sem se veselil
sina,
proslavljajal
praznike
in likofe,
tu sem poljubil
zeta
in snaho,
tu sem s sosedom
delal načrte.

Joj, kako gre čas ...
Je prazna vas,
je prazna vas.

KAKOR SONČNICA V SONCU
Kakor sončnica v soncu,
kakor sončnica v soncu
si čakal jutra,
si gledal poldan,
si gledal večer.

Tako je šel dan,
tako so šli dnevi.

Poln zrelih semen
si se sklonil
k zemlji.

TEMNI SE Temni se,
kot da se zadnji dan
temni.

Utripa zvezda,
kot da v poslednjo noč
utripa.

Zvoni,
kot da zvoni
na zadnjo pot.

Kmet
utrujen
proti domu gre.

SAM TISTI DAN Bogato jesen
je spravljal pod streho,
sam tisti dan,
sam za dolgo zimo,
kot da ne bo več pomladi
in ne poletja
in ne jeseni.

Potem se je zamislil
nad letino,
sam tisti večer,
sam z vso bogatijo
in je še opravil živino.

Zjutraj ga je pozdravilo jutro,
ko se je bil,
sam v tem jutru,
sam na tem svetu
obesil na najbolj plodno jablano pod hišo.

PRAVILA MI JE Pravila mi je,
da živi sama s kravico
in da je nikoli
nihče ne obišče,

pa je mnogim teta;
 le kdaj gre kak popotnik mimo,
 kakor jaz
 in da ne ve,
 če niso taki od režima,
 zato nikomur ne pove,
 kako živi;

le to je rekla,
 da ni zmeraj sita
 in da se veseli jeseni,
 ki bo letos dolga in lepa.

IMAM TRI SINOVE

Imam tri sinove,
 tri mlade junake,
 tri korenjake,
 tri poštenjake,
 tri zlate fante;

zapisal sem svet jim,
 zapisal srce,
 nič niso vzeli,
 nič niso vzeli
 od starca betežnega;

eden je v Kanadi,
 eden v Nemčiji,
 eden v Avstraliji.

PRI NAS DOMA ALI FRANČKOVA DOMAČA NALOGA

Naša hiša je naš dom:

naš ata dela v tujini,
 Švabom zida, pravi mama,
 naša Greta je na Reki, nič ne piše,
 naš Martinek, —
 policaji so ga odpeljali,
 našo Šeko smo prodali,
 naše pujčke zaklali,
 našo Lujzo pokopali:

sam sem pravzaprav pri hiši,
zdaj, ko pišem to nalogo,
mama dela v fabriki,
Luksi se potepa.

JAZ GREM Jaz grem,
ker je v zemlji sovraštvo,
ker je v hiši bolezen,
ker je v srcu praznina.

Jaz grem
po veliki cesti
v veliki svet.
Jaz grem za drugimi.

V TVOJI HIŠI, OČE V tvoji hiši, oče
je tudi moje življenje,
mrak za majhnimi okni,
tesnoba pod nizkim stropom,
mraz med vlažnimi stenami,

mraz, ki iz temeljev raste,
mraz, ki zebe v kosti,
mraz, ki seje sovraštvo...

Ta mraz je meni glavo ohladil,
ta mraz mi počasi kri hladi,
moj sin.
Postavi si novo hišo!
Dal sem ti svet, moj sin.